

РЕШЕНИЕ

№ 2031

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **900** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/, с адрес в [населено място], чрез юрк. И.Г. против решение № 1248 от 09.12.2021г., постановено от СРС, НО, 8 състав по нахд № 8586/2021г., с което е изменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-384/19.05.2021г., издадено от зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500,00 лева за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, като размерът на имуществената санкция е намален на 2000,00 лв. и в останалата част НП е потвърдено.

Касаторът моли оспореното решение, в частта, с която НП е изменено да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, тъй като имуществената санкция е правилно определена от органа при наличие на факти за повторност на нарушението и забавяне от няколко месеца при изплащане на застрахователното обезщетение. Иска се да бъде постановено решение, с което съдът да потвърди оспореното НП и в частта за размера на санкцията. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско

възнаграждение.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа чрез процесуален представител. Ответната страна не изразява становище по касационната жалба.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана, а решението на СРС в оспорената част неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 1248 от 09.12.2021г., постановено по нахд № 8586 по описа за 2021г. на СРС, НО, 8 състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 18.02.2021г. в КФН, Управление „Застрахователен надзор” е постъпила жалба във връзка със забавено произнасяне по предявена претенция, заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към ЗД [фирма] . Във връзка със случая Комисия за финансов надзор с писма от 22.02.2021г., и от 16.03.2021г. изискала писмено становище и заверено копие на цялата документация в преписката по застрахователната претенция. В КФН е постъпил отговор от ЗД [фирма] с писмо от 18.03.2021г.

Установено е, че преписката е образувана въз основа на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и по повод на настъпило застрахователно събитие. На 20.10.2020г. е заведена претенция пред застрахователя. На същата дата пред застрахователното дружество са предявени от ползвателя документи, касаещи щетата и е извършен оглед и съставен опис заключение по претенцията. На 23.02.2021г. дружеството се е произнесло по претенцията като е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 737.76 лв.

Въз основа на посочената фактическа обстановка е прието, че дружеството на 11.11.2020г. е извършило нарушение по чл.108 ал.1 от КЗ, Съставен е акт за установяване на административно нарушение и въз основа на акта е издадено оспореното НП. С НП за нарушение по чл.108, ал.1 от КЗ на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. Санкцията е наложена на основание чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ. Районният съд след като е приел, че нарушението е извършено при условията на повторност е стигнал до извода, че размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да бъде редуцирано, така щото същото да бъде адекватно на вида и тежестта на извършеното нарушение и пропорционално на характеристиките на същото. Така при отчитане на законовата рамка от минимално предвиденото като стойност административно наказание от 2 000,00 лв., при съобразяване на факта закъснението по произнасянето да не касае значително дълъг период, съдът е намалил размера на имуществената санкция на 2 000,00 лв.

Страните не спорят по фактическата обстановка и правната квалификация, които са правилно определени както от административно-наказващият орган, така и от районния съд.

С разпоредбата на чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от КЗ е предвиден размер на имуществена санкция за повторно извършено нарушение от 2000,00 лв. до 40000,00 лв. В случая дружеството е закъсняло с повече от 3 месеца да изпълни задължението си, което е следвало да стори в срок до 15 работни дни. Изпълнението на задължението е станало едва след намесата на КФН. Определената с НП имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. е много под средния размер на предвидената санкция в чл.644, ал.2 от КЗ /21000,00 лв./ и надвишава само с 500,00 лв. минимално предвидения. Индивидуализираният размер на имуществената санкция от органа съответства на тежестта на нарушението. С така определеното по вид и размер административно наказание ще се изпълнят и целите на чл.12 от ЗАНН.

Като е намалил размера на имуществената санкция до минимално предвидения, районният съд необосновано е изменил НП. Предвид изложеното решението на районния съд в оспорената част следва да се отмени. НП, в частта, с която е определено административното наказание – имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. да се потвърди.

Възраженията в касационната жалба са обосновани и основателни.

При този изход на спора основателна е претенцията на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1248 от 09.12.2021г., постановено по нахд № 8586/2021г. по описа на Софийски районен съд, в частта, с която е изменено НП № Р-10-384/19.05.2021г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, като е намалил размера на санкцията на 2000,00 лв. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № Р-10-384/19.05.2021г., издадено от зам. председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, в частта, с която на основание чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховане на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500,00 лева.

В останалата част като необжалвано съдебното решение е влязло в сила.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.